

Els pica-paneres

He encapçalat l'article en plural, tot i que, només, he escoltat aquest sorneguer àlies aplicat a una persona de Blanes. No en coneixia el seu significat. Pensava que tenia una connotació libidinosa i definia aquells homes que aprofitaven les aglomeracions per tocar furtivament el cul d'alguna senyora. Res d'això!

Pica-paneres és un mot relacionat amb el món de la pesca professional, les llotges i les subhastes de peix. Un mot d'una època (no tan llunyana) en la qual, el producte no es pesava i s'exposava damunt unes paneres de vímec. Així, d'una banda, l'entranyable cantarella dels subhastadors permetia escoltar coses com: «sis paneres de tabancs (maires) a triar... vint, dinou, divuit...» o «dues paneres de gamba mitjana». De l'altra, els compradors, no només havien de tenir habilitat per copsar amb un cop d'ull la qualitat del producte, sinó també, quina panera en contenia més volum.

Tornant als pica-paneres. No sé si un treball de recerca detectaria la seva presència, a més de Blanes, a altres llotges veïnes (Sant Feliu, Palamós, Roses...). Eren, d'alguna manera, una espècie de petitíssims comissionistes que, sense demanar permís a ningú, agafaven uns peixos d'aquí, unes gambes d'allà pel seu consum particular i/o familiar. Quan aquesta pràctica esdevenia ostensiblement recurrent i exagerada (agafant alguns dels millors exemplars) eren batejats com «en pica-paneres». No he pogut esbrinar si perjudicaven el pescador (venedor) o al peixater (comprador). Depèn, es clar, si consumaven el «pizzo» abans que els mariners col·loquessin la pesca al «rotllo» o ho feien quan aquesta estava ja subhastada. Llavors i, encara menys en l'època de la dictadura, ningú es queixava, almenys públicament. S'esbravaven batejant-los amb el mot esmentat i criticant-los d'amagat.

Ara, un sistema de subhasta, tecnològic, eficaç i, és clar, molt menys entranyable que els d'abans, no permetria el desenvolupament «d'espècies» com els pica-paneres. Una minúcia, si els comparem amb tants comissionistes legals i, sobretot, il·legals com han proliferat aquests darrers anys. Ara, i al preu que van actualment, «picar» només quatre o cinc tabancs (tretze euros/quilo el dilluns a les peixateries blanenques!) faria treure foc pels queixals als perjudicats. Fossin pescadors o peixaters, segur que no es conformarien només posant-los-hi un àlies i criticant-los en veu baixa.

Font del document: http://www.diaridegirona.cat/selva/2018/01/27/pica-paneres/892548.html?utm_source=rss